

Zahvaljujem se članovima Nacionalne zajednice Crnogoraca Hrvatske, Koordinaciji vijeća crnogorske manjine Hrvatske i njihovim prijateljima koji su svojim donacijama osigurali materijalna sredstva kojima se realizirala moja skulptura " U slavu Njegoševe misli". Posebno se zahvaljujem predsjedniku Nacionalne zajednice Crnogoraca Hrvatske dr. Radomiru Pavićeviću na njegovom svesrdnom zalaganju i angažmanu za prikupljanje potrebnih sredstava. Zahvaljujem se Ljevaonici umjetnina Likovne akademije i radionici Koprivnjak iz Zagreba na izvrsnoj izvedbi skulpture u trajnim materijalima bronci i rosfraju , te " Bombetonu" iz Cetinja na donaciji postamenta za skulpturu u staroj crnogorskoj prijestonici. U povodu dvjesto godina Njegoševog rođenja Nacionalna zajednica Crnogoraca Hrvatske i ja kao autor skulpture poklanjamo ovo umjetničko djelo gradu Cetinju izražavajući na simboličan način zahvalnost prema liku i djelu Petra II Petrovića Njegoša, izuzetnoj ličnosti crnogorske kulture.

Skulptura " U slavu Njegoševe misli" ne odnosi se samo na Vladičinu pjesmu " Misao" nastaloj 1844. godine koja se smatra prologom spjevu *Luča mikrokozma*. Naziv skulpture odnosi se u širem smislu na kompleksnost pjesnikove misli, njene poetske, filozofske, teološke i mistične dimenzije, na misli koje govore o čovjeku, toj " luči mikrokozma" kao tragičnom biću. Inspirativni osnov za skulpturalnu kompoziciju našao sam u Njegoševoj pjesmi " Crnogorac k svemogućem Bogu" nastaloj 1833. godine u kojoj pjesnik govori o nemogućnosti čovjekovoj da spozna Boga odnosno samoga sebe.

Skulptura simbolički predstavlja tu čovjekovu uzaludnu težnju ka spoznaji apsoluta. Visoki rosfrajni krak usmjeren prema nebu upućuje na nedokučivost kozmičkog misterija, dok drugi, niži također zašiljeni rosfrajni krak sugerira ograničeni domet čovjekove spoznaje. Ljudska glava metarmofozne anatomije izražava stremljenja duha zarobljenog u " tjelesnoj tamnici". Čovjek kao kažnjenik zemaljskog bitisanja živi svoju tragičnu sudbinu svjestan tajne koju ne može spoznati. Možda je može spoznati tek u smrti, jer kako Njegoš kaže " Ovoga su u grobu ključevi".

Dimitrije Popović